ALT for damernes kvindepris 2010

Hun hjælper de børn, ingen andre vil hjælpe

Signe Møller rejste for tre år siden til Kenya og startede organisationen 100% til Børnene til fordel for børnene på en losseplads nær Mombasa. Indtil videre har hun skubbet lidt til 1.100 børns skæbner, men køen af trængende børn er uendelig, og Signes håb er at nå dem alle.

AF LOUISE THORSTED.
FOTO: FRANNE VOIGT OG SIGNE MØLLER.
STYLIST: METTE MIKKELSEN.
MAKEUP: LOUISE POLANO/UNIQUE LOOK.

„Tak, tak og atter tak igen. Jeg er stadig helt overrasket, rørt og beæret. Jeg glæder mig til at komme hjem til Danmark fyldt med børnenes energi og kærlighed og masser af nye ting at fortælle. Vidunderlig dag!"

Sådan skrev Signe Møller, 36, modtageren af årets kvindepris, kort efter at jeg havde ringet til hende i Kenya og fortalt hende nyheden. En telefonsamtale, der endte med, at vi begge græd.

Signe snøfter også den dag, jeg møder hende i København – og selv om hun stadig er rørt over, at hun i år modtager ALT for damernes Kvindepris, så skyldes snøftene en Kenya-souvenir i form af stafylokokker i næsen.

Siden 2008 har hun pendlet mellem

Fortsættes næste side

Signe samarbejder med Stella Nova, som hver sæson designer en T-shirt, hvor hele overskuddet går til 100% til Børnene. Her er hun i den seneste model.

Jakke, Stella Nova, 1.600 kr.
T-shirt, Stella Nova, 400 kr.
Bukser, H&M, 349 kr.
Armbånd, H&M, 39,95 kr.
Ring, hendes egen

Signe Møller

FÅR ALT FOR DAMERNES KVINDEPRIS 2010

FORDI hun for tre år siden fuldstændigt uselvisk solgte hus og bil og tog alene til Kenya for at hjælpe de værst stillede af storbyen Mombasas børn.

HENDES IDÉ med organisationen 100% til Børnene er at vende tilbage til velgørenhedens originale dyd og formål, at vi, der har, giver til dem, der ikke har.

HUN ER EN SAND ILDSJÆL og har med sin smittende entusiasme samlet nok penge ind til at etablere en sundhedsklinik og sørge for undervisning og sund mad til gavn for især de 150 børn på lossepladsen Kibarani.

FIRE ANDRE PROJEKTER I KENYA til fordel for gadebørn, forældreløse og børn med særlige behov får også bidrag fra organisationen, som Signe arbejder på skal brede sig til mange flere lande.

SIGNE MØLLER GLÆDER sig til at bruge studie/rejselegatet på 25.000 kr. på flybilletter, da det er en af de poster på 100% til Børnenes budget, der desværre endnu ikke doneres nok penge til.

„Det her er børn, som lægger kroppe til seksuelt misbrug, børnearbejde og rådden mad“

Glem alt om affaldssortering: Når børn og voksne leder efter mad og tøj til sig selv – eller plastik og jern, de kan sælge, så roder de også rundt mellem farlige rester fra industrien. Her er Signe med på arbejde.

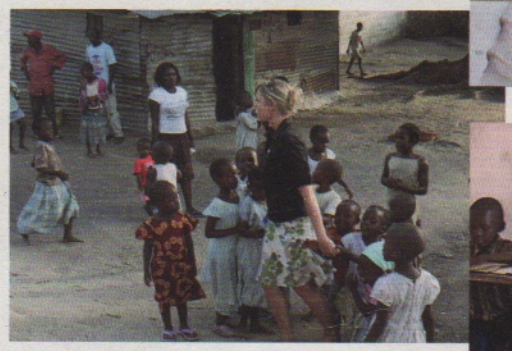

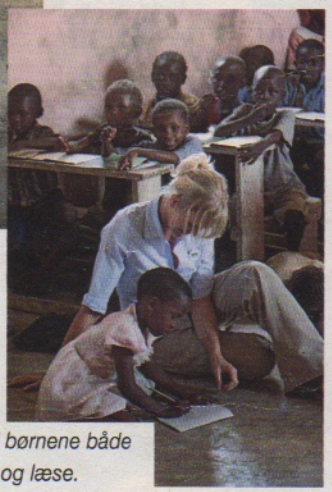

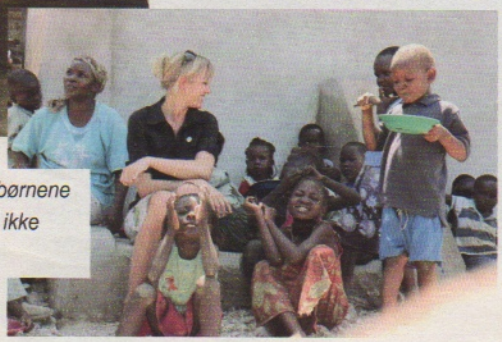

Signe og hendes team sørger for, at børnene får to sunde måltider hver dag, så de ikke skal fylde deres maver med affald.

I skolen skal børnene både lære at lege og læse.

Se Signe Møllers fotoreportage fra et døgn på lossepladsen på ALTfordamerne.dk

Fortsat fra forrige side

København og Kenya, hvor hun som stifter af hjælpeorganisationen 100 % til Børnene prøver at skabe en bedre hverdag for de børn, som fødes og vokser op i affaldet på lossepladsen Kibarani, der ligger i udkanten af Kenyas næststørste by, Mombasa.

To sunde måltider mad om dagen, undervisning fem dage om ugen og et sundhedstjek på den nyetablerede klinik, som er åben to dage om ugen, er Signes håndgribelige resultater. I alt har 1.100 børn fået et mere værdigt liv, siden *„Big white boss woman“* tog ansvar for deres skæbne.

– Første gang, jeg stod på lossepladsen i Kibarani, ringede alle mine indre alarmklokker. Jeg kan huske en masse skeløjede unger med sår på hænderne og en hud, som var grålig og rødlig, når jeg kom tæt på. De var bindegale og totalt maniske og løb bare rundt og slog hinanden i hovedet med store sten.

Amatør med stort hjerte

Bogen „Fundraising for dummies“ står i Signes reol i hendes danske base på Sluseholmen i København. Og Signe lægger ikke

SÅDAN KAN DU STØTTE SIGNES SAG

Gå ind på ALTfordamerne.dk, og se, hvordan du kan blive medlem, få nyhedsbrev og støtte 100% til Børnenes arbejde. Følg også 100% til Børnenes Facebook-gruppe, fanside og *Cause*.
Og se selvfølgelig 100%'s egen hjemmeside på 100pct.org

Ingen tvivl om at Signe er rig på idealisme. Måske genkender du Signe fra Arbejdernes Landsbanks kampagne om andre måder at være rig på? Find Signes samarbejde med Arbejdernes Landsbank på Facebook under „Signes sager".

skjul på, at hun på mange måder er en amatør udi hjælpearbejde. I barndommens poesibog skrev hun, at hun ville noget med heste eller musik, men den unge, rastløse Signe endte med en treårig international iværksætteruddannelse. I 2005 blev hun Kaospilot. Efter en lang periode med sygdom – oven på et alvorligt biluheld – måtte Signe i januar 2007 bare væk.
Ud at arbejde som frivillig.
– Jeg havde uddannelsen til at søge job i udlandet, men ikke tålmodighed til at sidde bag et skrivebord og vente på, at nogen ville sende mig ud. Når du rejser ud som frivillig, betaler du selv alle dine omkostninger, så jeg tog et lån i mit hus og planlagde at arbejde som frivillig i Kenya, Sydafrika og Indien.
Jeg tabte mit hjerte til Kenya fra første dag og fik gennem en bekendt opgaven at finde egnede støtteprojekter for en engelsk organisation, som grundlæggende bare ville have nogen at kaste 50.000 dollars efter, så de kunne sige, at de havde hjulpet i Afrika.
En anden frivillig, som kendte bagsiderne af det land, vi i Danmark mest kender som Karen Blixens hjem og favoritdestination for luksussafarier, tog Signe med ud på lossepladsen ved hovedvejen ind til Mombasa. Her bor omkring 200 familier oven på skraldet. På den anden side af vejen bor 2.500 familier, hvis liv også afhænger af de tarvelige rester, deres medmennesker i byen smider ud.
Lossepladsens børn kom på den liste over virkelig trængende, som Signe afleverede til sin arbejdsgiver.

Men børnene var *ikke* en af de nemme opgaver, og der blev ikke smidt penge efter dem. Signe havde svært ved at glemme dem, og tilbage i Danmark blev der ved at tikke dystre beskeder ind på hendes telefon fra de frivillige, der stadig var i Kenya. I takt med at børnene sygnede hen og døde, spirede Signes idé om at skabe en organisation til fordel for netop dem.
– Det her var børn, ingen andre ville hjælpe, og jeg tænkte „Fuck dem, så gør jeg det selv". For en amatør som mig var det her et sted, jeg rent faktisk kunne gøre en forskel.

Skæbnebilleder

I døråbningen ind til køkkenet hænger indtryk fra hendes seneste måneder dernede.
– Billederne skal minde mig om, hvad jeg laver, og hvorfor jeg gør det. Også fordi Afrika kan virke så langt væk, når jeg er her.
På de hvide vægge hænger lille Sophie på 4 år, som er fejlernæret, og stadig ikke kan stå selv. Billedet af 7-årige Khadija er fra den

Fortsættes næste side

100% TIL BØRNENE

– 100% til Børnenes formål er at hjælpe så mange børn som muligt på den bedst mulige måde og i længst mulig tid. Organisationens værdier er gennemsigtighed, omsorg og næstekærlighed, ansvar og forandring. 100% til Børnene stræber efter at være den bedste nonprofitorganisation *for* verden i stedet for *i* verden.

100% TIL BØRNENE

Fortsat fra forrige side

dag, hun blev voldtaget. Catherine har svære forbrændinger, fordi der gik ild i hendes lasede, syntetiske prinsessekjole, mens hendes mor var ude at rode efter mad. Efter bedste evne behandlede Cathrines mor sårene med tandpasta. Peter er skeløjet og spastisk lammet, blandt andet som følge af iltmangel ved fødslen.

Og så er der højdepunkterne. Fotografiet af en glædestrålende Signe med Jessica, den dag den 6-årige pige med en kronisk tarmsygdom blev udskrevet fra hospitalet.

Dagen, da alle Kibaranis familier fik et myggenet, og da der blev spillet fodboldturnering.

– Jeg har brug for at se begge sider. Børnene fra Kibarani har ikke fluer i øjnene og hævede maver som børn i katastrofeområder. Det her er børn af byen. Børn, som lægger kroppe til seksuelt misbrug, børnearbejde og rådden mad. Hvis man prøvede at tage sådan en celletest på dem… fuck jeg gad godt vide, hvordan de ser ud indeni, for det er bare helt galt!

– Folk har sår op og ned ad kroppen og svamp, skab, fnat og orm og alt muligt. Det er fint, at vi er ved at kunne holde børnene i rimelig god stand, indtil de er næsten 7 år, men vi skal også til at række ud efter de ældre børn, som ellers ender i prostitution. Der tjener de mere på en uge, end deres forældre kan tjene på et år, så de går jo stolte ned ad gaden med deres europæiske kunder.

Signe gemmer de særligt hårde billeder indeni. Når filmen kører for hendes indre blik, tager hun sig til hovedet og ser op i loftet, som om det kan få dem til at gå væk. Hun har været på dansk jord i to døgn. For bare fire dage siden overværede hun næsten en henrettelse ude ved lossepladsen. Næsten, fordi hun holdt sig i baggrunden, da de lokale fangede en tyv, som de slæbte ned ad bakken og hakkede ihjel med macheter og brødknive. Resterne satte de ild til.

– Jeg stod og tænkte „det er bare for sindssygt det her", jeg kunne jo se, hvordan pøblen samledes nede mellem palmerne. Da politiet endelig kom, skød de en anden mand. Så var der to lig, mine børn kunne snuble over næste morgen.

Signe Møller fik overrakt Alt for damernes Kvindepris af journalist Louise Thorsted.

Arbejde med forhindringer

Jungleloven på lossepladsen prøver Signe at komme til livs ved at sende de yngste i skole, give dem to sunde måltider om dagen og muligheden for jævnligt at blive behandlet af den ny sundhedskliniks læge eller sygeplejerske.

Men så er der den junglelov, som hersker blandt mænd i uniformer og jakkesæt, og som er langt sværere at håndtere…

– Jeg er født i det tredjemindst korrupte land i verden og arbejder i Afrikas næstmest korrupte nation. Prøv lige at forestille dig et kulturclash! Afrika er et sindssygt sted at arbejde. Det tog mig ti måneder bare at få min bankkonto. Og 3.500 kroner i bestikkelse til Kenyas efterretningstjeneste, som skulle godkende den videre behandling af vores ansøgning hos NGO Co-ordination Board i Nairobi. Den lokale høvding har også haft hånden fremme.

– Inden jeg overhovedet kunne begynde at dele mad ud på lossepladsen, måtte jeg spørge høvdingen og samfundets ældre om lov. Han svarede „Hvad har du med til mig? Jeg er musiker…" Næste gang tog jeg en fløjte med. Så blev han skidesur og sagde „Jeg vil have et orgel. Et hammondorgel!" Han fik en fløjte. Punktum!

– Jeg bliver så SUR, når der er nogen, der prøver at afpresse mig. Det er børnenes penge! Nogle gange er jeg nødt til at acceptere det, andre gange får jeg kæmpet mig ud af det. Den eneste grund til, at jeg ikke er blevet slået ihjel endnu, er, at de tror, at jeg er fuldstændig bindegal.

Og at Signe har fundet sin skytsengel i form af altmuligmanden Omondi, der sidder som formand i organisationens bestyrelse, men også fungerer som bodyguard, antikorruptionsofficer og mægler i samfundet.

– Omondi kom ind i mit liv, da han hjalp mig med at fange en af mine ansatte, som var stukket af med det, der svarer til 35.000 danske kroner. Det har helt klart sat sine spor på mig – og kostet meget for mine medarbejdere og folk omkring mig i forhold til tillid. Det var værre end at have en utro kæreste. Men

Fortsættes side 14

ALT FOR DAMERENS KVINDEPRIS

Blev stiftet i 1983 for at hylde kvinder, der har gjort en bemærkelsesværdig indsats. ***Seneste års prismodtagere:***
2009 Helena Christensen (Chernobyl Children's Project International)
2008 Kronprinsesse Mary (Mary-Fonden)
2007 Maternity Worldwide.

En kvinde med et mål. Står det til Signe, skal alle verdens trængende børn gerne få glæde af, at 100 % til Børnene eksisterer.

Frakke, Stella Nova, 2.650 kr.
Bukser, H&M, 349 kr.

„Jeg bliver så SUR, når der er nogen, der prøver at afpresse mig"

Fortsat fra forrige side
overordnet set er jeg en realistisk optimist. Jeg håber på det bedste og forbereder mig på det værste.

– Jeg er afhængig af at blive udfordret og lære noget hele tiden, og jeg ville ønske, jeg havde tid til at gå i skole igen, så ville jeg tage en overbygning med krisehåndtering og kaosmanagement. Jeg blev for nylig spurgt af nogle kitesurfere på en bar *„What do you do for kicks?"*. Jeg svarede, *„I work!"*. Mit arbejde er mit største *rush*. Jeg får sjældent børstet tænder eller lavet mig en kop kaffe, før jeg kaster mig over mine mails. Jeg har helt klart et problem med at begrænse mig og huske at holde fri.

Tatoveringen skal hjælpe Signe til aldrig at holde op med at tro på, at hun kan gøre en forskel.

Kvalmende overflod

Signe har faktisk holdt ferie i sommer – efter næsten tre år uden en fridag. Fem uger i Brasilien med rappelling, hanggliding og dans. Og inspirationsture ud i Rios slum. Efteråret tilbringes i Danmark, som er årstiden for at rejse penge.

– Den her *kulturhopping* frem og tilbage bliver sværere og sværere for mig. Når jeg kommer hjem fra lossepladsen og går igennem Københavns lufthavn, får jeg kvalme af alle de ting og al den *blingbling* og alle de penge over det hele. For et stykke tid siden besøgte jeg en veninde, og de er jo fantastiske alle mine gamle venner, men hun sad og talte om en trøje, hun havde ønsket sig, som hun ikke havde fået. Jeg blev nødt til at sige „Lotte, jeg elsker dig, men livet er simpelthen for kort til det her" – og så kørte jeg. Når jeg kommer lige fra afbrændinger af folk og børn, der er ved at dø, så er det bare for meget på en eller anden måde. Jeg kan ikke rigtigt længere finde ud af at være i de der sociale sammenhænge, mine sociale færdigheder er blevet dårligere af at have været i Afrika. Jeg føler mig malplaceret.

Hvad har overrasket dig mest?

– Folks reaktioner og feedback til mig. Forleden fik jeg en mail fra en pige fra Molsskolen på Djursland, hvor jeg selv har gået. De skulle skrive en opgave om deres rollemodel, og hun ville gerne skrive om mig. Det er jo kæmpestort! Jeg er overrasket over, hvor stærkt det er gået, og hvor meget folk har bakket op. Men jeg synes stadigvæk, der er langt igen. For hvad skal der til for, at det giver sig udtryk i bidrag og ikke kun i skulderklap?